

ikke tager feil, led selve det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Sørup) personligt denne Behandling. Disse skrækelige Virkninger har jeg stræbt efter at finde en Forklaring af i de Foredrag, der ere bleve holdte; men det er ikke lykkedes mig. Man har bestandig overset det Punkt, som nys blev fremhævet af den sidste ærede Taler, nemlig Lovens forre Varighed. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) kom i Gaar et Dieblif ind derpaa, idet han da beffæstige sig med det Spørgsmaal, hvilke uheldige Handlinger der kunde udføres af Regjeringen i den Maaned, Loven gjaldt; men det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, som i Dag udtalte sig, er mest tilbøielig til at slaa en Streg over Varigheden, idet han, som han yttrede, aldrig ventede at se Conseilspræsidenten mere, naar han en Gang havde faaet denne Lov. Hvorledes han tænkte sig dens fortsatte Varighed, om ved en Feilskrift af 4 Aar i Stedet for 4 Uger — det forekommer mig, det var de to Tidsfrister, han talte om — det veed jeg ikke. Nei, den Ting er given og klar, at, hvad Lovens Indhold end er, saa er dens Varighed dog begrændset, og hvis dens Virkninger have været uheldige, og der saa bagefter bliver Spørgsmaal om, enten at forlænge denne Lov eller at give en tilsvarende Lov et andet Aar, da er jeg vis paa, at der ikke vilde fare en saadan Ydmygelses og Forsagelsens Aand ind i det høie Thing, at det giver eller forlænger denne Lov, naar det har noget at klage paa Lovens Virkninger i den Tid, den har gjældt. Det Samme, som gjælder denne Talen om disse overordentlige Virkninger af Loven, gjælder ogsaa om den Udtalelse, som ogsaa er fremkommet fra alle Oppositionens Ordførere, at Loven er grundlovsstridig. Ogsaa i den Henseende maa jeg tilstaa, at jeg forgyæves har speidat efter Forklaringerne. Det er mig i Virkeligheden ikke muligt at indse, hvor Grundlovsstridigheden skulde være tilstede i denne midlertidige Bevillingslov mere end ved alle andre midlertidige Finantslove, naar den var vedtaget af begge Rigsdagens Afdelinger og stadfæstet af Hans Majestæt Kongen. Jeg har ikke faaet den mindste Forklaring derpaa. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds yttrede som sin Opfattelse af Finantsloven — en Opfattelse, som efter min Mening ikke er fuldstændig — at det Ærste, det kom an paa, var, at den var bevilget. Gaar han ud deraf, vil han imidlertid vistnok give mig Ret i, at naar Rigsdagens Afdelinger have vedtaget

og Kongen stadfæstet en Lov, som giver denne Bevilling, saa er den bevilget og i Overensstemmelse med Grundloven. Jeg siger, at denne Lov er saa grundlovsmaessig, naar den bliver vedtaget paa behørig Maade, som alle andre midlertidige Finantslove, det maa man vistnok tilstaa. Men med deres Grundlovsmaessighed er det maaske kun saa som saa. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), som i Gaar saa varmt forsvarede de midlertidige Bevillinger og hævede deres Grundlovsmaessighed, tror jeg har overset een Ting ved sin Fortolkning af Grundlovens § 48, som vel maa komme i Betragtning, nemlig at denne Grundlovsparagraf kun kjender Finantslove for et Aar, som indeholde Overflag over Indtægter og Udgifter for det kommende Aar. Det ærede Medlem maatte ligesom det ærede Medlem for Præste Amts 6te Valgkreds (Vojßen) gaa ind paa at substituere Ordene „henviser til“ for „indeholde“. Jeg tror nu, at det er en Erstatning, som ved de færreste Retsfortolkninger vilde blive godkjendt af ret Mange. Hvad en Lov „henviser til“, „indeholder“ den ikke; men forøvrigt er det mig kjært, at ærede Medlemmer ere enige i, at det Overflag, som der henvises til, maa være Overflaget for det kommende Aar, hvilket jo kun kan indeholdes i det af Regjeringen forelagte Lovforslag. Finantsloven for det foregaaende Aar fan i Sandhed aldrig paaberaabes som Overflag for det kommende Aar. Imidlertid vil jeg sige, at jeg nødig vil udtale mig alfor stærkt om de midlertidige Bevillingslove lige saa lidt som det ærede Medlem, der nys talte. Naar man gaar til Bunds i det Forsvar, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds førte for disse Love, vil det vise sig, at Forsvaret i Virkeligheden gif ud paa, at de vare nødvendige, og som saadanne vil jeg i Grunden ogsaa forsvare dem eller i alt Fald ikke angribe dem for stærkt; Erfaringen har viist, at der var Trang til dem, og jeg vil vente med at angribe dem stærkt, indtil en ny Erfaring har viist, at der ikke længere er Trang til dem.

De to Spørgsmaal, som frembyde sig overfor dette Forslag, ere ganske simpelt disse. Har der været Anledning for Regjeringen til at fremsætte en midlertidig Bevillingslov i en ny Form? og: hvorvidt har Regjeringen været heldig med denne Affattelse af Lovforslaget? Hvad det første Spørgsmaal angaar, har Regjeringen paaberaabt sig flere Grunde til at fremkomme med Forslaget i en ny Form. For det